

tájékoztatták a magyar zsidóságot minderről, ám annál harciasabb és kegyesebb a szabad világ zsidó és nem zsidó vezetőinek passzivitása és kegyelmissége miatt. Arra irányuló törekvésében, hogy megkérdőjelezze a szövetségesek számos vezetőjének mind a háború alatt, mind a háború után vallott álláspontját, miszerint nem voltak tisztában „Hitler zsidóellenes intézkedéseinek apokaliptikus dimenzióival”, nyomatékosan leszögezte, hogy rendelkezésükre állt az erre vonatkozó információ. Csak Budapestről, érvelt, számtalan jelentést juttattak ki illegális csatornákon keresztül 1942 közepe óta arról, mi folyik Lengyelországban.⁵⁸ Tulajdonképpen a Mentőbizottság egyik fő feladata volt, hogy figyelemmel kíséresse a zsidóellenes intézkedéseket a náci által megszállt Európában, és tájékoztassa a szabad világ zsidó és nem zsidó vezetőit.⁵⁹ Titkos futárszolgálatot látott el a Mentőbizottság számára többek közt Josef Winninger és dr. Schmidt – Canaris tengernagy budapesti hírszerző (Abwehr) egységtől, valamint dr. Rudolf Sedlaczek az SS-től. A megszállás után elsősorban ezeken az ügynökökön keresztül jött létre kapcsolat Kasztner és az Eichmann-féle Sonderkommando között.

A háború után Kasztner két fontos bírósági tárgyaláson is tanúságot tett arról, hogy már Magyarország 1944. március 19-i megszállása előtt is tudott az európai zsidóság elpusztításáról. A vád tanújaként lépett fel Veesenmayer tárgyalásán 1948. március 19-én, s amikor Caming, az egyik ügyész megkérdezte: „Olyan pozícióban volt-e, hogy világos áttekintést nyerhettek a zsidók helyzetéről Magyarországon?”⁶⁰, Kasztner így felelt:

Én voltam a magyarországi cionista szervezet elnöke⁶¹, és miután Szlovákiából megérkeztek az első zsidó menekültek, felhatalmazást kaptam, hozzak létre egy bizottságot ezeknek a menekülteknek a mentésére és megsegítésére. Ebben a minőségemben, azt hiszem, én voltam az egyik legtájékozottabb ember Magyarországon, ami a zsidók akkori helyzetét illeti... Ráadásul a menekültekkel való beszélgetések során megtudtam, hogy néhányuk Auschwitzból szökött meg. *Már 1942-ben teljes képet alkottunk róla, mi történt keleten az Auschwitzba és más megsemmisítőtáborokba deportált zsidókkal.* (Kiemelés R. L. B.)

Amikor azonban dr. Doetzer, Veesenmayer védőügyvédje kereszkérdéseket tett fel neki arra vonatkozólag, miért nem sikerült Kasztnernek vagy szervezetének tájékoztatni Horthyt arról, amit a megsemmisítőtáborokról 1942 óta tudtak, Kasztner taktikázni kezdett, és kitérő választ adott:

Kétségkívül meg kellett volna próbálnunk ezt. Meg kellett volna próbálnunk, és meg is próbáltuk, de el kell képzelnie a helyzetet Magyarországon közvetlenül a megszállás után. A rettenés állapota volt. Sok barátunk és ismerő-